

XII 2008-2009 - zmienna terak

MEMORIAL

General Marii Wittek

GREGORKIEWICZ
Margareta Jemina
z d. Jamecka
ps. "Margerite"
1926

AK
Warszawa

3391/WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — GREGORKIEWICZ
Margarete Jovine
2 d. Geneva 3391/WSK

I/1. Relacja ✓

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora ✓

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora -

II. Materiały uzupełniające relację -

III/1 – Materiały dotyczące rodziny relatora -

III/2 – Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. -

III/3 – Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) -

III/4 – Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. -

III/5 – inne...

IV. Korespondencja ✓

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓

VI. Fotografie - skan rob. III -

I / 11 Relacja

Biogramy gwiazd. przez EZ i Obw. do I tomu III-1
"Stowmike UM kobiet"

GREGORKIEWICZ z d. JANECKA Małgorzata Janina, (ur. 1926), ps. „Margarita”, łączniczka Zgrupowania AK „Żywiciel”; z zawodu lekarz stomatolog

Małgorzata Janecka urodziła się 12 maja 1926 r. w Wilnie jako córka majora Michała Janeckiego i Stanisławy z d. Rekieć, ukończyła w 1939 r. w Brześciu Litewskim szkołę powszechną należąc tam do harcerstwa i PCK.

Po wybuchu wojny i zajęciu w 1939 r. Brześcia przez okupantów sowieckich rodzina jej została usunięta z mieszkania, z którego nic nie mogła zabrać. Pod koniec tr. udało im się przedostać do Warszawy. Tam Małgorzata ukończyła tajne komplety gimnazjalne.

Dnia 1 lutego 1942 r. została zaprzysiężona z ps. „Margarita” z przydziałem łączniczki Zgrupowania AK „Żywiciel”. Ukończyła kursy radiotelegraficzny i łącznościowy. Od marca 1943 r. do maja 1944 r. była łączniczką przy dowództwie AK Warszawa Podokręg Wschód. Od maja 1944 r. pełniła tę funkcję przy dowództwie Rejonu III AK Dęby-Rembertów Obw. VII „Obroza”.

W Powstaniu łączniczka między Grochowem i Czerniakowem oraz Grochowem i Rembertowem. W nocy z 9 na 10 września w czasie przeprawy z plutonem 686 z Grochowa na Siekierki została ciężko ranna od wybuchu miny w obie nogi i lewe ramię. Wskutek zakażenia rany amputowano jej prawą nogę w szpitalu polowym w Otwocku.

Małgorzata Gregorkiewicz Uchwałą Rady Państwa nr 0/274 z 3 maja 1971 r. odznaczona została Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego VIRTUTI MILITARI „za czynny udział w walkach partyzanckich (sic - uw. red.) oraz działalność konspiracyjną w okresie okupacji”. Dopiero dnia 10 listopada 1990 r. została mianowana na stopnia porucznika Zarządzeniem Prezydent RP na Uchodźstwie.

Po wojnie w maju 1946 r. zdała maturę w warszawskim IV Miejskim Liceum. W rok później rozpoczęła studia na Wydziale Stomatologii Akademii Medycznej w Warszawie. Dnia 27 XII 1948 r. wyszła za mąż za Ryszarda Gregorkiewicza. Dyplom lekarza stomatologa otrzymała 8 grudnia 1952 r. W latach 1953-1968 pracowała w przychodni Wydziału Zdrowia Dzielnicy Warszawa Praga-Południe przy ul. gen. L. Mycielskiego, a następnie do 1990 r. w przychodni Wydziału Zdrowia Dzielnicy Warszawa Wola-Wschód przy ul. Leszno.

Ojciec Michał, syn powstańca wielkopolskiego, oficer zawodowy, członek POW i legionista, ranny w kampanii wrześniowej 1939 r., oficer AK ps. „Taternik” Zgrupowania „Waligóra” w Warszawie, jeńiec oflagu VII A w Murnau, po wojnie długoletni więzień UB. Matka Stanisława, łączniczka POW w Wilnie, nauczycielka. Mąż Ryszard, żołnierz AK Obw. Praga, uczestnik Powstania Warszawskiego, więzień obozu koncentracyjnego Flossenbug, po

wojnie architekt, pracownik Ministerstwa Obudowy, później Ministerstwa Oświaty, zmarł w czerwcu 1994 r. Miał dwoje dzieci: Tomasz (ur. 1950), dr fizyki, prof. Uniwersytetu w Amsterdamie, córka Agnieszka (ur. 1954), absolwentka inżynierii sanitarnej na PW i anglistyki na Uniwersytecie w Cambridge.

=====

APAK, T: 3391/WSK (tamże korespondencja z M. Gregorkiewicz); A ZG ZKRPiBWP, syg. W-11790 (Małgorzata Gregorkiewicz), W-32524 (Ryszard Gregorkiewicz); BKiO KPRP, Im. spis VM PRL 2, s. 175, poz.1334;
Wesołowski, *PRL Kaw. VM...*, s. 29.

I 11-3 SK

GREGORKIEWICZ z d. JANECKA Małgorzata Janina, (ur. 1926), ps. „Margarita”,
łączniczka Zgrupowania AK „Żywiciel”; z zawodu lekarz stomatolog

Małgorzata Janecka urodziła się 12 maja 1926 r. w Wilnie jako córka majora Michała Janeckiego i Stanisławy z d. Rekieć. W 1939 r. ukończyła w Brześciu Litewskim szkołę powszechną należąc tam do harcerstwa i PCK.

Po wybuchu wojny i zajęciu w 1939 r. Brześcia przez okupantów sowieckich rodzina jej została usunięta z mieszkania, nie mogąc z niego niczego zabrać. Pod koniec tr. udało im się przedostać do Warszawy. Tam Małgorzata ukończyła tajne komplety gimnazjalne.

Dnia 1 lutego 1942 r. została zaprzysiężona jako „Margarita” i otrzymała przydział łączniczki Zgrupowania AK „Żywiciel”. Ukończyła kursy radiotelegraficzny i łącznościowy.

I/1-4
obronnie
Obw. Warszawa

Od marca 1943 r. do maja 1944 r. była łączniczką przy dowództwie AK Podokręg Wschód.
Od maja 1944 r. pełniła tę funkcję przy dowództwie^{3/} Rejonu III AK Deby-Rembertów Obw.
VII „Obroza”. Obw. Warszawa

W Powstaniu była łączniczką między Grochowem i Czerniakowem oraz Grochowem i Rembertowem. W nocy z 9 na 10 września w czasie przeprawy z plutonem 686 z Grochowa na Siekierki została ciężko ranna od wybuchu miny w obie nogi i lewe ramię. Wskutek zakażenia rany amputowano jej prawą nogę w szpitalu polowym w Otwocku.

Małgorzata Gregorkiewicz Uchwałą Rady Państwa nr 0/274 z 3 maja 1971 r. odznaczona została Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego VIRTUTI MILITARI „za czynny udział w walkach partyzanckich (sic - uw. red.) oraz działalność konspiracyjną w okresie okupacji”. Dopiero dnia 10 listopada 1990 r. Zarządzeniem Prezydent RP na Uchodźstwie została mianowana na stopień porucznika.

Po wojnie w maju 1946 r. zdała maturę w warszawskim IV Miejskim Liceum. W rok później rozpoczęła studia na Wydziale Stomatologii Akademii Medycznej w Warszawie. Dnia 27 XII 1948 r. wyszła za mąż za Ryszarda Gregorkiewicza. Dyplom lekarza stomatologa otrzymała 8 grudnia 1952 r. W latach 1953-1968 pracowała w przychodni Wydziału Zdrowia Dzielnicy Warszawa Praga-Południe przy ul. gen. L. Mycielskiego, a następnie do 1990 r. w przychodni Wydziału Zdrowia Dzielnicy Warszawa Wola-Wschód przy ul. Leszno. Żyje i mieszka w Warszawie.

Ojciec Małgorzaty, Michał, syn powstańca wielkopolskiego, członek POW i legionista, oficer zawodowy, ranny w kampanii wrześniowej 1939 r., oficer AK ps. „Taternik” Zgrupowania „Waligóra”, jeńiec oflagu VII A w Murnau, po wojnie długoletni więzień UB. Matka Stanisława, łączniczka POW w Wilnie, nauczycielka. Mąż Ryszard, żołnierz AK Obw. Praga, uczestnik Powstania Warszawskiego, więzień obozu koncentracyjnego Flossenbug, po wojnie architekt, pracownik Ministerstwa Odbudowy, później Ministerstwa Oświaty, zmarł w czerwcu 1994 r. Dzieci: syn Tomasz, (ur. 1950), dr fizyki, prof. Uniwersytetu w Amsterdamie, córka Agnieszka (ur. 1954), absolwentka inżynierii sanitarnej na PW i anglistyki na Uniwersytecie w Cambrigde.

=====

oprac. M. Kleczka (z. 2003/4 r.)
APAK, T: 3391/WSK (tamże korespondencja z M. Gregorkiewicz); A ZG ZKRPIBWP, sygn. W-11790 (Małgorzata Gregorkiewicz), W-32524 (Ryszard Gregorkiewicz); BKiO KPRP, Im. spis VM PRL 2, s. 175, poz. 1334;

Wesołowski, PRL Kaw. VM..., s. 29.

Barbela k. obronie.

Oprac. E2 i D. kw.

I egz 7

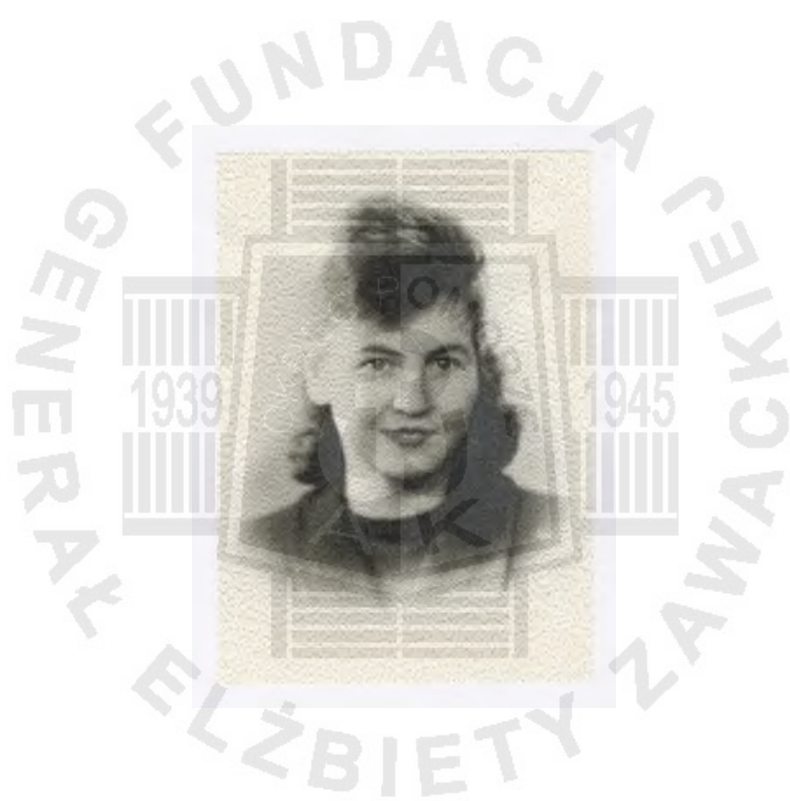
Małgorzata Janina GREGORKIEWICZ z d. JANECKA - MS, 18 04 03

Urodziła się 12 maja 1926 r. w Wilnie jako córka Michała Janeckiego i Stanisławy z d. Rekieć.

Jej dziadek Stanisław Janecki był powstańcem wielkopolskim. Ojciec to zawodowy oficer WP w stopniu majora (w 1939 r.). W młodości należał do tajnego harcerstwa, do POW, służył w Legionach. W 1918 r. ukończył Szkołę Podchorążych w Legionowie, a następnie Wyższą Szkołę Wojenną w Rembertowie. Służył kolejno w 2 Pułku Piechoty Legionów w Wilnie, w 80 Pułku Strzelców Nowogródzkich w Słonimiu i w 9 Dywizjonie Żandarmerii w Brześciu Litewskim. Podczas kampanii wrześniowej został ranny pod Krakowem. Podczas okupacji niemieckiej był w Warszawie pod ps. Taternik kwatermistrzem Zgrupowania „Waligóra”. W Powstaniu Warszawskim uczestniczył w walkach na Woli, na Starym Mieście i w Śródmieściu. Po kapitulacji trafił do ołagru VII A Murnau. Po wojnie dwukrotnie aresztowany przez UB. Od stycznia 1949 r. do stycznia 1950 r. przebywał w więzieniu mokotowskim, a latem i jesienią 1952 r. w więzieniu we Włocławku.

Matka była z zawodu pedagogiem, absolwentką Instytutu Pedagogicznego w Wilnie. W 1918 r. należała do POW na Wileńszczyźnie pełniąc funkcję łączniczki, uczestniczyła w rozbrajaniu Niemców w Wilnie. Brat matki, Jan Rekieć, jego syn Janusz, siostra matki Genowefa Schlichtyngierowa i jej syn Mirosław byli żołnierzami wileńskiej AK. Aresztowani przez NKWD po ujawnieniu w 1944 r. zostali wywiezieni do Kaługi,

gdzie pracowali w bardzo ciężkich warunkach w kopalni węgla. Wrócili do Polski w latach 1945-1947.

We wrześniu 1939 r., po przejęciu Brześcia przez okupantów sowieckich, jej rodzina mieszkająca na kolonii oficerskiej została usunięta z mieszkania z którego nie pozwolono im niczego zabrać jako „własności Armii Czerwonej”. Pod koniec 1939 r. udało im się przedostać przez „zieloną granicę” do Warszawy.

Przed wojną ukończyła w Brześciu Szkołę Powszechną przy ul. Wojewódzkiej, a podczas wojny tajne komplety gimnazjalne w Warszawie. Od 1933 r. należała do harcerstwa i PCK. Od 1 lutego 1942 r. pod ps. Margarita była łączniczką Zgrupowania „Żywiciel”. Przeszła kurs radiotelegraficzny i łącznościowy. Od marca 1943 r. do maja 1944 r. pełniła funkcję łączniczki przy dowództwie AK Warszawa Wschód. Od maja 1944 r. pełniła tę funkcję przy dowództwie Rejonu III AK Dęby – Rembertów. Podczas Powstania Warszawskiego utrzymywała łączność między Grochowem i Czerniakowem oraz Grochowem i Rembertowem. W nocy z 9 na 10 września w czasie przeprawy przez Wisłę z Grochowa na Siekierki wraz z Oddziałem „Grochów” – pluton Nr 686 została na praskim brzegu ciężko ranna od wybuchu miny w obie nogi i lewe ramię. Wskutek zakażenia w szpitalu polowym WP w Otwocku amputowano jej prawą nogę.

Po wojnie, w maju 1946 r., zdała maturę w IV Miejskim Liceum w Warszawie. W latach 1947-1951 studiowała na Wydziale Stomatologii Akademii Medycznej w Warszawie. 8 grudnia 1952 r. otrzymała dyplom lekarza stomatologa. Od 1 kwietnia 1953 r. do 31 stycznia 1968 r. pracowała w przychodni Wydziału Zdrowia Dzielnicy Warszawa Praga-Południe przy ul. gen. Ludwika Mycielskiego, a od 21 lutego 1968 r. do 30 września 1990 r. w przychodni Wydziału Zdrowia Dzielnicy Warszawa Wola-Wschód przy ul. Leszno. Społecznie pracowała od 11 września 1946 r. jako sekretarka Sekcji Akademickiej Związku Inwalidów Wojennych RP do czasu rozwiązania tej organizacji kombatanckiej przez władze komunistyczne. W latach 80-tych, do emerytury, należała do „Solidarności” przy Szpitalu Wolskim.

W czasie studiów, 27 grudnia 1948 r., wyszła za mąż za Ryszarda Gregorkiewicza. Jej mąż także był żołnierzem AK i uczestnikiem Powstania Warszawskiego na Pradze. Po upadku działań powstańczych 24 sierpnia 1944 r. został aresztowany na Targówku i wywieziony przez Pruszków do obozu koncentracyjnego Flossenbug. Przebywał tam do 23 kwietnia 1945 r. jako więzień nr 18355. W lipcu 1945 r. wrócił do Warszawy. W 1946 r. uzyskał maturę i podjął studia na Wydziale

Matematyczno-Przyrodniczym Uniwersytetu Warszawskiego skąd jednak przeniósł się na Wydział Architektury Politechniki Warszawskiej. Studia ukończył w 1952 r. Już w czasie studiów pracował zarobkowo w Ministerstwie Odbudowy, w Biurze Projektowym „Metroprojekt” Zarządu Budownictwa „Warszawa”, w Ministerstwie Oświaty oraz przy budowie Domów Towarowych „Centrum” jako dyrektor techniczny. Od końca lat 60-tych był starszym radcą w Ministerstwie Gospodarki Komunalnej. Zmarł w czerwcu 1994 r.

Mają dwoje dzieci: Tomasza ur. w 1950 r., doktora fizyki, profesora Uniwersytetu w Amsterdamie i Agnieszkę ur. w 1954 r., absolwentkę inżynierii sanitarnej na Politechnice Warszawskiej i anglistyki na Uniwersytecie w Cambridge.

Uchwałą Rady Państwa Nr 0/274 z 3 maja 1971 r. Małgorzata Gregorkiewicz została odznaczona „za czynny udział w walkach partyzanckich oraz działalności konspiracyjnej w okresie okupacji” Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari.

Zarządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej na Uchodźstwie z dnia 10 listopada 1990 r. została mianowana na stopień porucznika.

Źródła:

PPRK (Kowalski)
A ZG ZKRPiBWP, syg. W-11790 (Małgorzata Gregorkiewicz), W-32524 (Ryszard Gregorkiewicz) – BKiO KPRP, Im. spis VM PRL 2, s. 175, poz.1334; DW UdsKiOR, relacja M. Gregorkiewicz z 28.II.2003 r.

Kesatawshi II s. 29

Wiesław Misztal

Miroslaw Sulej

Zob. ap jej ojca w CAW !!!

Janicko

Małgorzata Janina GREGORKIEWICZ z d. JANECKA

13 lat
Urodziła się 12 maja 1926r. w Wilnie jako córka Michała i Stanisławy z d. *Janicki* Rekieć.

Od 1 lutego 1942r. pod ps. Margarita była łączniczką Zgrupowania „Żywiciel”. Od marca 1943r. do maja 1944r. pełniła funkcję łączniczki przy Komendzie Główniej AK Warszawa Wschód. Od maja 1944r. pełniła tę funkcję przy dowództwie Rejonu III AK Dęby – Rembertów. Podczas Powstania Warszawskiego utrzymywała łączność między Grochowem i Czerniakowem oraz Grochowem i Rembertowem. W nocy z 9 na 10 września w czasie przeprawy przez Wisłę z Grochowa na Siekierki wraz z Oddziałem „Grochów” – pluton Nr 686 została na praskim brzegu ciężko ranna od wybuchu miny w obie nogi i lewe ramię. Wskutek zakażenia w szpitalu polowym WP w Otwocku amputowano jej prawą nogę.

Po wojnie studiowała. W czasie studiów, w dniu 28 stycznia 1950r., wyszła za mąż za Ryszarda Gregorkiewicza. Mąż jej także był żołnierzem AK i uczestnikiem Powstania Warszawskiego na Pradze. Po upadku działań powstańczych 24 sierpnia 1944r. został aresztowany na Targówku i wywieziony przez Pruszków do obozu koncentracyjnego Flosseburg. Przebywał tam do 23 kwietnia 1945r. jako więzień nr 18355. W lipcu 1945r.

wrócił do Warszawy. W 1946r. uzyskał maturę i podjął studia na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym Uniwersytetu Warszawskiego skąd jednak przeniósł się na Wydział Architektury Politechniki Warszawskiej. Studia ukończył w 1952r. Już w czasie studiów pracował zarobkowo w Ministerstwie Odbudowy, w Biurze Projektowym „Metroprojekt” Zarządu Budownictwa „Warszawa”, w Ministerstwie Oświaty oraz przy budowie Domów Towarowych „Centrum” jako dyrektor techniczny. Od końca lat 60-tych był starszym radcą w Ministerstwie Gospodarki Komunalnej.

Uchwałą Rady Państwa Nr 0/274 z dnia 3 maja 1971r. Małgorzata Gregorkiewicz została odznaczona „za czynny udział w walkach partyzanckich oraz działalności konspiracyjnej w okresie okupacji” Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari.

Źródła:

A ZG ZKRPIBWP, syg. W-11790 (Małgorzata Gregorkiewicz), W-32524 (Ryszard Gregorkiewicz).

BKiO KPRP, Im. spis VM PRL 2, s. 175, poz.1334.

GREGORKIEWICZ z d. JANECKA Małgorzata Janina

AZKRPIBWP, W-11790, W-32524 (Ryszard Gregorkiewicz); - BKiOKPRP, Im. spis VM PRL 2, s. 175, poz.1334.

=====

A ZG ZKRPIBWP, syg. W-11790 (Małgorzata Gregorkiewicz), W-32524 (Ryszard Gregorkiewicz); BKiO KPRP, Im. spis VM PRL 2, s. 175, poz.1334;

Wesołowski, PRL Kaw. VM..., s. 29.

TK Lowe

Małgorzata Janina GREGORKIEWICZ z d. JANECKA - MS 1011 03

Urodziła się 12 maja 1926 r. w Wilnie jako córka Michała Janeckiego i Stanisławy z d. Rekieć.

Jej dziadek Stanisław Janecki był powstańcem wielkopolskim. Ojciec to zawodowy oficer WP w stopniu majora (w 1939 r.). W młodości należał do tajnego harcerstwa, do POW, służył w Legionach. W 1918 r. ukończył Szkołę Podchorążych w Legionowie, a następnie Wyższą Szkołę Wojenną w Rembertowie. Służył kolejno w 2 Pułku Piechoty Legionów w Wilnie, w 80 Pułku Strzelców Nowogródzkich w Słonimiu i w 9 Dywizjonie Żandarmerii w Brześciu Litewskim. Podczas kampanii wrześniowej został ranny pod Krakowem. Podczas okupacji niemieckiej był w Warszawie pod ps. Taternik kwatermistrzem Zgrupowania „Waligóra”. W Powstaniu Warszawskim uczestniczył w walkach na Woli, na Starym Mieście i w Śródmieściu. Po kapitulacji trafił do oflagu VII A Murnau. Po wojnie dwukrotnie aresztowany przez UB. Od stycznia 1949 r. do stycznia 1950 r. przebywał w więzieniu mokotowskim, a latem i jesienią 1952 r. w więzieniu we Włocławku.

Matka była z zawodu pedagogiem, absolwentką Instytutu Pedagogicznego w Wilnie. W 1918 r. należała do POW na Wileńszczyźnie pełniąc funkcję łączniczki, uczestniczyła w rozbrajaniu Niemców w Wilnie. Brat matki, Jan Rekieć, jego syn Janusz, siostra matki Genowefa Schlichtyngierowa i jej syn Mirosław byli żołnierzami wileńskiej AK. Aresztowani przez NKWD po ujawnieniu w 1944 r. zostali wywiezieni do Kaługi,

gdzie pracowali w bardzo ciężkich warunkach w kopalni węgla. Wrócili do Polski w latach 1945-1947.

We wrześniu 1939 r., po przejściu Brześcia przez okupantów sowieckich, jej rodzina mieszkająca na kolonii oficerskiej została usunięta z mieszkania z którego nie pozwolono im niczego zabrać jako „własności Armii Czerwonej”. Pod koniec 1939 r. udało im się przedostać przez „zieloną granicę” do Warszawy.

Przed wojną ukończyła w Brześciu Szkołę Powszechną przy ul. Wojewódzkiej, a podczas wojny tajne komplety gimnazjalne w Warszawie. Od 1933 r. należała do harcerstwa i PCK. Od 1 lutego 1942 r. pod ps. Margarita była łączniczką Zgrupowania „Żywiciel”. Przeszła kurs radiotelegraficzny i łącznościowy. Od marca 1943 r. do maja 1944 r. pełniła funkcję łączniczki przy dowództwie AK Warszawa Wschód. Od maja 1944 r. pełniła tę funkcję przy dowództwie Rejonu III AK Dęby – Rembertów. Podczas Powstania Warszawskiego utrzymywała łączność między Grochowem i Czerniakowem oraz Grochowem i Rembertowem. W nocy z 9 na 10 września w czasie przeprawy przez Wisłę z Grochowa na Siekierki wraz z Oddziałem „Grochów” – pluton Nr 686 została na praskim brzegu ciężko ranna od wybuchu miny w obie nogi i lewe ramię. Wskutek zakażenia w szpitalu polowym WP w Otwocku amputowano jej prawą nogę. 7 lat

Po wojnie, w maju 1946 r., zdała maturę w IV Miejskim Liceum w Warszawie. W latach 1947-1951 studiowała na Wydziale Stomatologii Akademii Medycznej w Warszawie. 8 grudnia 1952 r. otrzymała dyplom lekarza stomatologa. Od 1 kwietnia 1953 r. do 31 stycznia 1968 r. pracowała w przychodni Wydziału Zdrowia Dzielnicy Warszawa Praga-Południe przy ul. gen. Ludwika Mucińskiego, a od 21 lutego 1968 r. do 30 września 1990 r. w przychodni Wydziału Zdrowia Dzielnicy Warszawa Wola-Wschód przy ul. Leszno. Społecznie pracowała od 11 września 1946 r. jako sekretarka Sekcji Akademickiej Związku Inwalidów Wojennych RP do czasu rozwiązania tej organizacji kombatanckiej przez władze komunistyczne. W latach 80-tych, do emerytury, należała do „Solidarności” przy Szpitalu Wolskim.

W czasie studiów, 27 grudnia 1948 r., wyszła za mąż za Ryszarda Gregorkiewicza. Jej mąż także był żołnierzem AK i uczestnikiem Powstania Warszawskiego na Pradze. Po upadku działań powstańczych 24 sierpnia 1944 r. został aresztowany na Targówku i wywieziony przez Pruszków do obozu koncentracyjnego Flossenbug. Przebywał tam do 23 kwietnia 1945 r. jako więzień nr 18355. W lipcu 1945 r. wrócił do Warszawy. W 1946 r. uzyskał maturę i podjął studia na Wydziale

Matematyczno-Przyrodniczym Uniwersytetu Warszawskiego skąd jednak przeniósł się na Wydział Architektury Politechniki Warszawskiej. Studia ukończył w 1952 r. Już w czasie studiów pracował zarobkowo w Ministerstwie Odbudowy, w Biurze Projektowym „Metroprojekt” Zarządu Budownictwa „Warszawa”, w Ministerstwie Oświaty oraz przy budowie Domów Towarowych „Centrum” jako dyrektor techniczny. Od końca lat 60-tych był starszym radcą w Ministerstwie Gospodarki Komunalnej. Zmarł w czerwcu 1994 r.

Mają dwoje dzieci: Tomasza ur. w 1950 r., doktora fizyki, profesora Uniwersytetu w Amsterdamie i Agnieszkę ur. w 1954 r., absolwentkę inżynierii sanitarnej na Politechnice Warszawskiej i anglistyki na Uniwersytecie w Cambridge.

Uchwałą Rady Państwa Nr 0/274 z 3 maja 1971 r. Małgorzata Gregorkiewicz została odznaczona „za czynny udział w walkach partyzanckich oraz działalności konspiracyjnej w okresie okupacji” Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari.

Zarządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej na Uchodźstwie z dnia 10 listopada 1990 r. została mianowana na stopień porucznika.

Źródła:

A ZG ZKRPIBWP, syg. W-11790 (Małgorzata Gregorkiewicz), W-32524 (Ryszard Gregorkiewicz) – BKiO KPRP, Im. spis VM PRL 2, s. 175, poz. 1334; DW UdsKiOR, relacja M. Gregorkiewicz z 28.II.2003 r.

*Wiesław Misztal
Miroslaw Sulej*

Zob. ap jej ojca w CAW !!!

Przyjęta M. Kledzik 31.03 (e-mail)

GREGORKIEWICZ z d. JANECKA Małgorzata Janina, (ur. 1926), ps. „Margarita”, łączniczka Zgrupowania AK „Żywiciel”, z zawodu lekarz stomatolog.

13 lat

Małgorzata Janina Janecka urodziła się 12 maja 1926 r. w Wilnie jako córka Michała Janeckiego i Stanisławy z domu Rekieć.

oficera Zerodang

Przed wojną w 1939 r. ukończyła w Brześciu Szkołę Powszechną przy ul. Wojewódzkiej, a w czasie okupacji tajne komplety gimnazjalne w Warszawie.

nauczyciel do domów

16 lat

W konspiracji od 1 lutego 1942 r. zaprzysiężona z ps. „Margarita” i z przydziałem jako łączniczka do Zgrupowania AK „Żywiciel”. Ukończyła kursy radiotelegraficzny i łącznościowy. Od maja 1944 r. była łączniczką przy dowództwie Rejonu III AK Dęby-Rembertów.

W Powstaniu łączniczka między Grochowem i Rembertowem. W nocy z 9 na 10 września w czasie przeprawy z plutonem 686 z Grochowa na Siekierki została ciężko ranna od wybuchu miny w obie nogi i lewe ramię. Wskutek zakażenia rany amputowano jej prawą nogę w szpitalu polowym w Otwocku.

partyz-
zantka?

W maju 1946 r. zdała maturę w warszawskim IV Miejskim Liceum. W rok później rozpoczęła studia na Wydziale Stomatologii Akademii Medycznej w Warszawie. Dyplom lekarza stomatologa otrzymała 8 grudnia 1952 r.. W latach 1953-1968 pracowała w przychodni Wydziału Zdrowia Dzielnicy Warszawa Praga-Południe przy ul. gen. L. Mycielskiego, a następnie do 1990 r. w przychodni Wydziału Zdrowia Dzielnicy Warszawa Wola-Wschód przy ul. Leszno.

Uchwała Rady Państwa nr 0/274 z 3 maja 1971 r. odznaczona została Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari „za czynny udział w walkach partyzanckich oraz działalność konspiracyjna w czasie okupacji”. Prezydent RP na Uchodźstwie 10 listopada 1990 r. awansował ją do stopnia porucznika.

Jej dziadek, Stanisław Janecki, był powstańcem wielkopolskim. Ojciec, Michał, służył w POW i Legionach, zawodowy oficer WP (w 1939 r. w stopniu majora), w konspiracji kwatermistrz Zgrupowania AK „Waligóra”. W Powstaniu walczył na Woli, Starym Mieście i w Śródmieściu. Więzień oflagu VII A w Murnau. Aresztowany przez UB, więziony był od stycznia 1949 r do jesieni 1952 r w więzieniu mokotowskim i we Włocławku.

syn powstańcy wielkop.

Matka Stanisława ukończyła Instytut Pedagogiczny w Wilnie. Należała do POW, była łączniczką, uczestniczyła w rozbrajaniu Niemców w Wilnie.

W 1948 była w Warszawie z synem i siostrą

Brat matki Jan Rekieć z synem Januszem i siostra matki Genowefa Schlichtyngierowa z synem Mirosławem za przynależność do AK zostali wywiezieni do kopalni węgla w Kałudze. Wrócili do Polski w latach 1945-1947.

16

I 2 Dokumenty (sensu stricto) dot. osoby relatora

Prusławie K. Gregorkiewicz 26/05

I12-1

MINISTERSTWO OBRONY
NARODOWEJ

Nr Leg. 35183

LEGITYMACJA

upoważniająca do noszenia

KRZYŻA WALECZNYCH

I k-2

MINISTERSTWO OBRONY
NARODOWEJ

LEGITYMACJA

Nadanie ogłoszono
w „Dzienniku Personalnym“

Och. JANECKA M. gorzeta

MIN. OBRONY NARODOWEJ

Pri: "MARGARETA"

Nr 4 z dnia 11.9. 19.49.

(Oddział ...A.K....) jest uprawniony
do noszenia KRZYŻA WALECZNYCH

(z ...jednym..... okuciem)

Londyn, dnia 30 grudnia 19.49.

Ik3

LEGITYMACJA
KRZYŻA ARMII KRAJOWEJ

Nr. *5457* .....

Antoni M. Gregorkiewicz 26.1.05

Nazwisko **JANECKA**

Imię **MARGARZATA**

Pseudonim **"MARGARETA"**

Przydział **3 REJ. DEBY-REMBERTÓW**

ODDZIAŁ GROCHÓW - W-WA.

Odznaczony został

KRZYŻEM ARMII KRAJOWEJ

ustanowionym dnia 1 sierpnia 1966 roku
przez dowódcę A.K. gen. Tadeusza Bora-
Komorowskiego dla upamiętnienia wysiłku
żołnierza Polski Podziemnej w latach
1939 — 1945.

Przewodniczący

Podpis:

Komisji Krzyża

[Signature]
K. Ziemiński - "Wachnowski"

Londyn, dnia **8-6-69**

I/2-4

I/2-5

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ

LEGITYMACJA Nr 10/1990

Stopień, imię, nazwisko porucznik

JANECKA

Małgorzata

Oddział Zgrupowanie 684 AK

Odznaczony został SREBRNYM

KRZYŻEM ZASŁUGI Z MIECZAMI

Podstawa Wz. Pors. Nr. 8/90

15 8 19 90 r.

Władysław Łapiński
Władysław Łapiński plk. dypl.

Przystań M. Gieparłowicz 26105

I k-6

SIŁY ZBROJNE RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

mianował

nie będącego w czynnej służbie wojskowej

por. GREGORKIEWICZ Małgorzata c. Michała

na stopień

KAPITANA

z dniem 16 kwietnia 2003 roku

SZEF
WOJEWÓDZKIEGO SZTABU WOJSKOWEGO
WARSZAWA

gen.bryg. Włodzisław ZIELIŃSKI

16.06.2003 r.

(data)

MINISTERSTWO
BRONNI
KRAJOWY
POLSKIEJ

WYDZIAŁ
KRAJOWY

Przeżyła Małgorzata Gnegankiewicz

IV Korespondencja

Prof. dr hab. Elżbieta Zawacka
87-100 Toruń, ul. Gagarina 136 m 26
tel. 056 / 65 17 344
e-mail: zawacka@wp.pl

W. 225/05
kopie

b. m. w. IV-1
1 teczka
UM 7.1/

Toruń 1 III 2005 r.

L.d. 853/E2/05

Pani Małgorzata Gregorkiewicz

05-510 Konstancin-Jeziorna

Szanowna Pani,

Dziękujemy za Pani list z 22 lutego br. i zgłoszenie do „Galerii kobiet...” śp. Genowefy Schlichtinger z d. Rekieć. Na podstawie tych informacji zostanie założona na jej nazwiskoteczka osobowa w naszym Archiwum WSK. Czy nie ma możliwości zdobycia dodatkowych danych na temat służby śp. G. Schlifersztein? Może żyje jeszcze ktoś kto zna jej działalność z czasu wojny? Czy ma Pani jej zdjęcie? Będziemy wdzięczni za jego przesłanie albo chociaż wypożyczenie w celu zeskanowania.

Jeżeli ma Pani jeszcze inne propozycje postaci kobiet do naszej Galerii to prosimy o przesłanie.

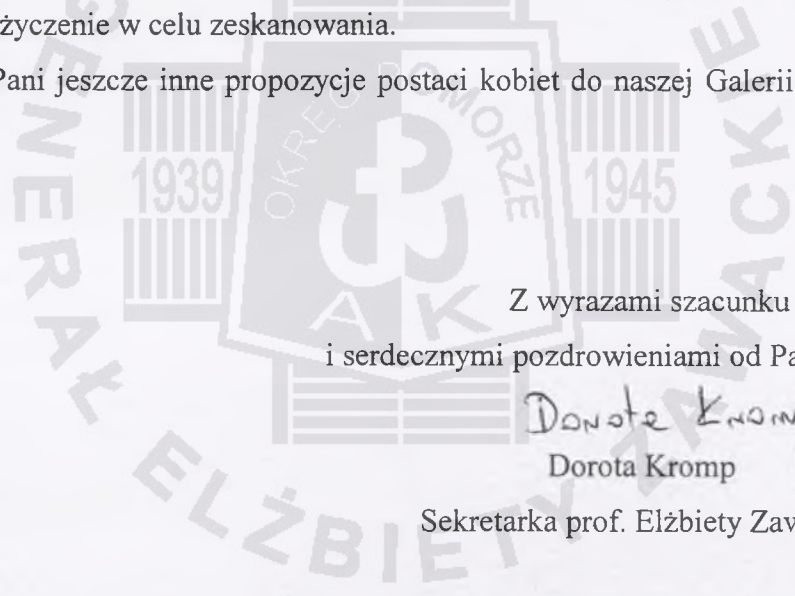
Z wyrazami szacunku

i serdecznymi pozdrowieniami od Pani Profesor

Dorota Kromp

Dorota Kromp

Sekretarka prof. Elżbiety Zawackiej

W. 35/05

b.m.v.^{IV-2}

Toruń 11 II 2005 r.

L. d. 2. 291 / E2 / 05

Kapitan

Pani Małgorzata Gregorkiewicz

Konstancin-Jeziorna

Szanowna Pani,

Dziękujemy za Pani list z 23 stycznia br., ^zprzesłane kserokopie legitymacji Krzyża Zasługi z Mieczami, Krzyża AK, Krzyża Walecznych, dyplomu mianowania na stopień kapitana, a także za sprostowania do Pani biogramu umieszczonego w I tomie *Słownika Biograficznego Kobiet Odznaczonych Orderem Wojennym Viruti Militari*. ^{Sprostowanie} Znajdą się ~~one~~ w planowanym tomie IV suplementarnym, który będzie zawierał również uzupełnienia oraz sprostowania biogramów VM z tomu I.

Przepraszamy za określeni Pani w biogramie słowem „niepełnosprawna”. Nie chcieliśmy Pani urazić i jeszcze raz bardzo przepraszamy za sprawienie Pani tym przykrości.

Załączamy nieco informacji na temat Roku 2005 jako Roku „Upamiętniania Wojennej Służby Kobiet oraz Generał Marii Wittek”. Załączamy także „Zaproszenie referatowe” na XV Jubileuszową Sesję naszej Fundacji (poświęconą po raz czwarty wojennej służbie kobiet) wraz z „Apelem ...”. Może Pani lub ktoś z Pana znajomych zechce opracować referat lub komunikat na naszą sesję. Prosimy także o propozycje nazwisk do Galerii Kobiet Walczących o niepodległość. Przygotowujemy również wielotysięczny wykaz wszystkich kobiet, które poległy w czasie II wojny światowej. Będziemy wdzięczne za wzbogacenie tego wykazu (możliwie, ale niekoniecznie, z podaniem przydziału organizacyjnego i terenowego, pełnionej funkcji oraz dat życia i okoliczności śmierci).

Z wyrazami szacunku

D. Kr.

Dorota Kromp

Sekretarka prof. Elżbiety Zawackiej

201

- 1/ Komunikat nr 17
- 2/ Zaprosz. ref. me XV S. + Apel...
- 3/ Inf. historyczne

Od Małgometry Gregorkiewicz

Wielce Szanowna Pani Profesor!

Dziękuję za przesłanie mi książki i odpowiadając na APEL Fundacji proszę o sprostowanie nieścisłości lub „wymyślonych” danych zawartych w swoim biogramie (I tom Słownika, str 227 i 228)

- 1) str 227, 20 linijka od dołu
... córka oficera zawodowego Michaiła Janeliego i naukowiczki ...
"Moja matka uchrabiła pedagogikę na U. St. Biał. w Wilnie ale pracowała w bombie, niegdzy jako naukowiczka (co też pomówiono na str 228)
- 2) str 228, 3-ci akapit od góry
po... „siniyt w P.W i Legionach” - „oficer zawodowy WP, major” niegdzy zostało pominięte
- 3) str. 227, 12-ta linijka od dołu - proszę o skrócenie słowa „prawdopodobnie”
Kilkoosobnie przesytam kserokopie swoich dokumentów:

- 1) legitymacji uprawniającej do noszenia K.W. z jednym okuciem, 30. XII 48 r.
- 2) — u — — u — u Krępa Armii Krajowej, 8. VI 69 r.
- 3) — u — — u — u Subnego Krępa Zaręki, zmierni, 15. VII 90 r.
- 4) nominacji na stopień kapitana 16. IV 2003 r.

Łęcznie uprzedzam i uznania za wielki wkład pracy Pani Profesor i tej Współpracowników

- Małgometta Janelka - Gregorkiewicz

P.S. A tak na marginesie - zostałam w biogramie dwukrotnie słowem „niepełnosprawna” co, muszę przyznać, mnie dotkliwie, ponieważ ja ani nit z mojej rodziny się nigdy nie zajęła o mnie nie myślała. Skąd to wzięło? To jest kwestia (trudne w mojej sytuacji), systemowa, rodzinna, psychologiczna i polityczna - w tym celu chcę pracować w pełnym wymiarze godzin w służbie zdrowia i w domu pełnego wyprawnie obowiązków należących do żony i matki. Niegdzy mi miatare zadowolonej pomocy. W pracy serdecznie mnie za rzetelność, uczciwość i punktualność, czego obawiam się liczne uprzedzenia i dyplomy, toteż do określenia, zgodnie przysłałam mi przez p.piek. S. bardzo miło zobaczyć

Przepraszam za tę dyskusję ..
Proszę nadal proszę o przyjęcie uprzedów serdecznie i podziękowania za trud

Małgometta
Janelka Gregorkiewicz

Dorotka

do abt

Gregor Kwieciec

IV-4

14 II 04

Proszę sprawdzić, czy M Kleczek otrzymał już
mat z oddziału, kiedy? Kiedy odeśle?

(przyjmał kieszonki biogram 3 XI 03)

~~list koszt~~
~~człowiek MS~~

23 IX 03 r. wysłano
do J. Kleczki ksero
projektu biogr.
Gregorkiewicz
autorstwa M. Sulej'e

17 II 04

p. 568/03

lo. ^{IV-5} MN.

teczka UM
Gregoriewicz

Pani Elżbioto!

Proszę mi darować rewid, który być
może Pani zprzaniem ale, po głębokim prze-
myśleniu, diontam do wniosku, że nie nowe-
go, poza tym co już podotam w punktach
pauw pentkonikoni, dodać nie mogę.

Proszę o wybaczenie.

z pozdrowieniem -

- Marianna Jawecka-Gregoriewicz

Konstancję, 4. XI. 03.

napisać do Pani siostry - Konstancji

n. 568/03

b. MW^{IV-6}

tel 285 03

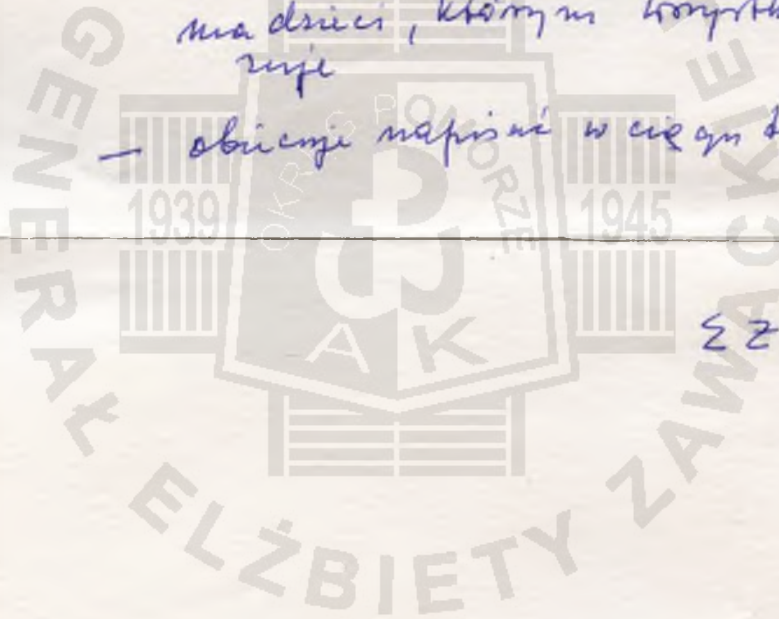
1 koperta
UM

Gregorkiewicz Medy. VUK

tel 022-756-39-10

— Proszę o przydatne zyczenia
z podkreśleniem, że co stryknęła VUK
nie chce pisać o sobie, stwierdza
że była w kontakcie z M. Sulejcu
ma dżeci, którym w konytko pnie-
kuje

— obicmy napisac w ciegn dygodnie

22

Wypis z źródeł - Nazwiskowe Karty inf. 3054

T: 3391/WSK

M.S.

1. N

Gregorkiewicz

Jamecka

2. I., ps.

Matgorzata

c. Miska

3. ur.

12. V 1926

4. st.

5. Org.

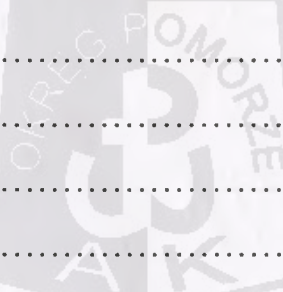
PK

LWP?

6. przydz.

okr. I wra

1939

1945

7. funkcje

Techniczne

8. nr

nr karty 139

9. źr.

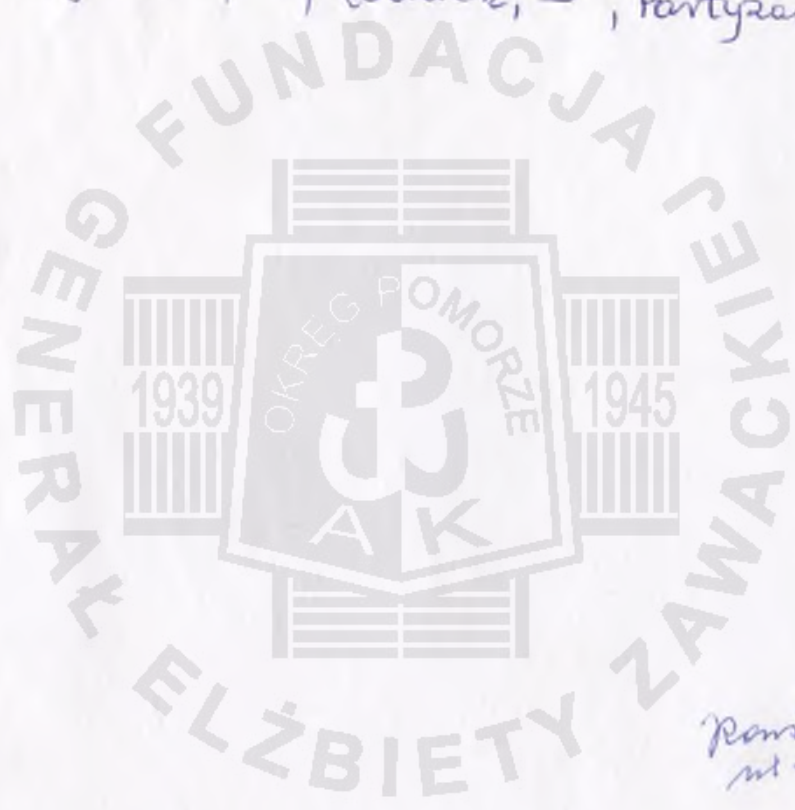
PRL 2 wesoł. PRL 1 s. 29

nowe

Wzrost PRL)

1. Gregorkiewicz, Matgorzata, - , żołnierz, - , Partyzant, 1971.05.03. s. 29

- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.

Pomorski Uniwersytet
 ul. Długa 7
 tel 022-756-39-10

20 *Elżbieta*

i

PK
Warszawa

GRE GORKI EWICZ Margareta
ps "Margareta". Nieudana próba
na brzeg Warszawy. Sanitariuszka.
Ranna - wybuch miny w obydwie nogi
szpital w Instytucie Weterynarii na
Grochowie. Szpital PCK w Ofwocku. Amputacja
nogi

Zob.

Zbigniew Trętkowski
Z Polski do Polski. Wspomnienia
żołnierza Powstania Warszawskiego
Bydgoszcz 1998

PK
200?

str. 66, 67

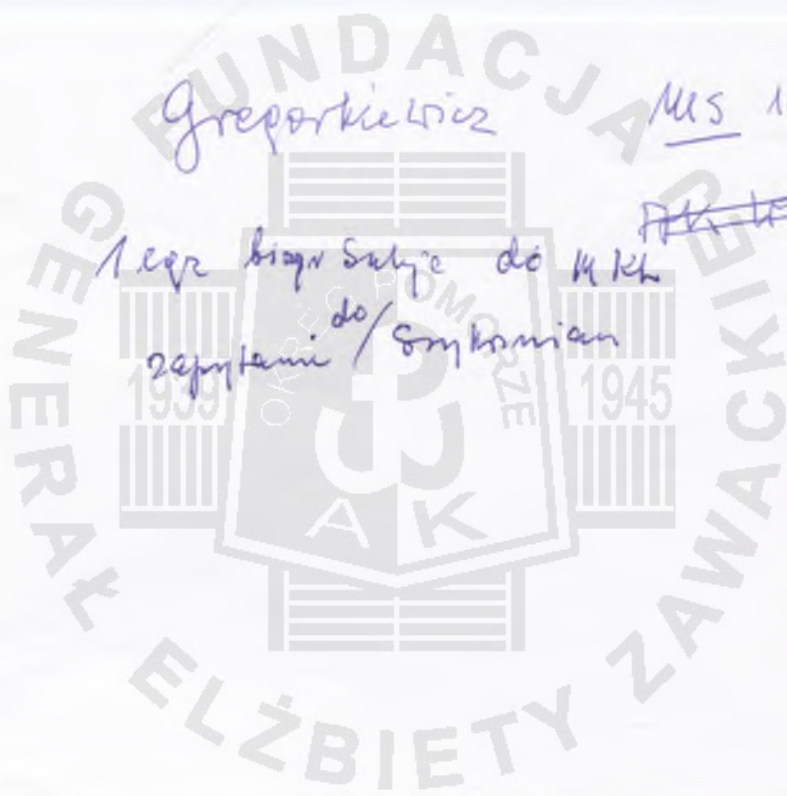
1	Nazwisko	Gregorkiewicz	brak inform.	nr. karty 139
2	Imię	Matgorzata		
3	Data ur./rozemk.			
4	Stopień misł./tytuł			
5	Organizacja			
6	Przychył org./jednostka			
7	Funkcja			
8	Nr. Kryżka			
9	Źródło			uchwała PRL 2

Gregorkiewicz

M/S 10.03

Proszę o skierowanie do MK
do / Symoniam

~~AK~~

i

VM

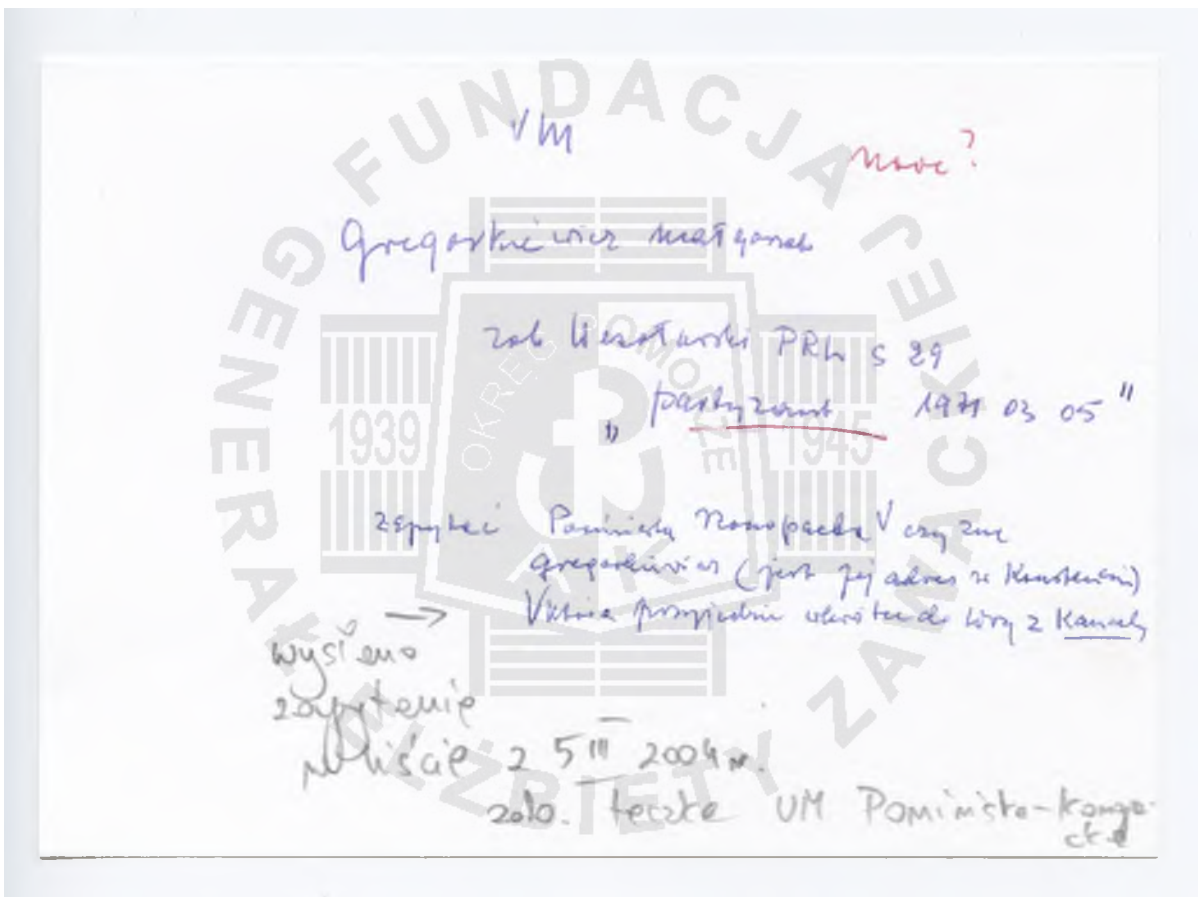
AK
W-we

GREGORKIEWICZ Helgarete

- żyje, jest przytomna, możliwe telefona-
wac

Inf. przekazuje tel. J. Kuczyński 241104

D. K. 1104

GR EGOR KIEWICZ Helgomete

